

DPN 6698

Title : भागवत महापुराण (द्वितीय स्कन्ध)
BHĀGA WATA MAHĀPURĀṆA (DWITTYA SKANDHA)

Run. No. 7424

Cat. No.

Micro. No.

Subject पुराण Purana

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt.- New. / Maith.- New. / New.- Nep. /

Size in cms. 47.5 x 10

Folios 43

Lines (in a page) 8/7 irregular

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator श्रीधर स्वामि

Shridhara

Swami

Scribe / donor

कुपरादेव

Date: NS / SS / VS / KS 782 (तेज नाग नग)

Ruler / place

Krishna Deva

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material : palmleaf / paper / thiyasaphu /

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

Beg. श्री स्वस्ति ॥ ॐ गरुडेशाय नमः ॥ ॥ द्वितीये तु दशाध्याये श्री भागवतमादितः ।
उद्देश लक्षणेति म्यां संक्षेपेनोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

P.T.O.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ श्रीशुद्ध उवाच ॥

वरीयानेषते प्रभः कृतो लोकहितं नृप ॥

आत्मवित्संमतः पुंसां शोतव्यादिष्वर ॥

Col. इति श्री भागवत टीकायां श्रीधरस्वामि विरचितायां भावार्थदीपिकायां द्वितीय
स्कन्धे दशमोऽध्यायः ॥

इति श्री भागवते महापुराणे द्वितीय स्कन्धे अष्टादश साहस्र्यां साहित्यां
वैयासेन्यां द्वितीय स्कन्धे दशमोऽध्यायः ॥ ॥ समाप्तं चार्णं द्वितीयः ॥

Post. Col - सम्बत् ७७३ ज्येष्ठ कृष्ण दशमी कुन्ड आदिपञ्चमवार च कुन्ड ^य अष्टम्या

स्वनिह्न हंक्तागृह श्री देवदास देवमा मिल दातिकर्य श्रीकृष्णदेवन नाल
देशस चोमा जुरो दाजु श्री वलभद्रया नाला जुव वेलस जुरो ॥ नेत्र
नेत्र नाग नगे वर्षे ज्येष्ठेयम तिथौ सिने ।

अथ मा गवत द्वितीय स्कन्ध - पारम्पर
मात्र

॥ना॥दि॥

१ॐ नमो रुवाय नवा सुदवाय ॥

॥ श्रीगुरुकृतवाच ॥ व

11711

[illegible][illegible]

उयासना रुलादपि विवकस्य सुडासधनयामधिकारः अतावेवायर्थ सर्वकर्मरुलनिन्दति। अर्थनयमयवदः तस्य उवयनः कर्मरुलवाधनयकावः कोसो अर्थनयव खन्तिनामरिः यन्माध
 कस्यधीर्ज्ञयति। तदुदिर्वाक्यातीति यत् अयार्थमवाह तज्जमायामथ पथिसुखमिति वासनया गयानः खयानयथनूव पथिजमन अर्थननविन्दति। तदुद्वाक्यकापि निववर्गं सुखनलगत सुखर्थः॥ तदि
 सर्वथा कर्मरुलत्यागः सवदहयातः स्यादित्याणीकारः॥ अतः कविर्नाममाययुः शीघ्रं यावता र्थेन धरुनिबोहोयस्य तथा रताः स्यात्। अयमरुः तावन्माययनागकः यावसायवृद्धिर्देसुखमिति निष्ठयवान्॥
 मायस्य हि वृद्ध्या उवयनका यन्नामरिः ज्ञयति धीनयार्थः पथिजमं सुखं नविन्दत र्थेन मायामयवासनया गयानः॥२॥ अतः कविर्नामसु यावदर्थः स्यादयमका यावसायवृद्धिः॥ सिद्धः
 न्याथार्थनयतत्तयः पथिजमनसमीक्षमाणः॥३॥ स्यादितो किं कसियाः ययासे वृद्धोस्वसिद्धः सुपवर्हः॥४॥ किं॥ सत्यः ऊलो किं पुनः कानुयाया दिवत्वे लोदी सति किं इच्छते॥४॥ वीना
 नि किं पथिनस निदिगति रिद्धा नेवापियाः पथरुतः सविता यथु यन्। नूडा गुदाः किमडिताः वकिनाययनान् कस्मा इडति कवया धन इर्म दान्॥३॥
 तदापि गण सिन र्थेन न्याथेव सिद्धसति तयमत्तवपि जमं यथननयतः॥३॥ अन्वथ सिद्धिमारुह्या स्यामिति कसियाः गयायाध्वतः सिद्धवाहोसति उयवर्हः॥ उद्योर्वकः मन्वावक्यकायया अन्वयाया राजन
 पाज्वा॥४॥ ननुदि कस हावानामनयत्तमव वक्तुलमन्त्राग्यवासनान्व या क्वाययत्त विना कथं याथा तयाह॥ वीना निचक्रवन्ति यवानविजयि यकाति रुलादिरिथः उहानि विदयः ननु कदाचिदयामला किं
 कार्यं तयाह अजिताहविः उययवान् गनभगतान् किन्न अवति नवकति किं नयस्य पूर्वयापि सवधः धनन यो इर्मदः गनायान्॥५॥

तदातनर्किकरुयं हविमुसयः एहाह॥ उर्ववित्रकः सन्तं रुडत रुडनीयत्वरुतवः। खवि रुखत एव सिद्धः यतः आत्मा अत एव पियः। पियस्य च सवा सुखं येव। अर्थस्य सत्यः ननुनात्मवनिष्ठा रगवान रुडनीयमुग्य अन्त
 थ नित्यः य एव रुत रुडत। नित्यार्थः निष्ठयस्य नूपथ तदन रुवानन्दन निटोः सन्ति। खतः सुखात्मवदहर्ती। किं वयं यस्मिन् रुडत सति सीसावहता नविद्या याडयमानाः। रुवति॥६॥ एतदवा न्यविनिन्दयाती दृष्टयति॥
 कर्तुं। तां तथा रुता यत्र स्य रुत ननु चिकाधनमनाह य पशुनूकर्म उडान् विना यथापशु सदवोनामिति प्रोक्तः अस्मीति विषयविका कोनामक्यात् तया चित्तया वेतनार्थयति। तज्जु कर्म जान् अस्मात्तिकादि कृष्णानुसवसा
 एव खवि रुखत एव सिद्धः आत्मापिया र्थरु गवाननकथ तन्निवृत्ति नियता र्थरुडत सीसावह स्यनमयय॥६॥ कस्मात्तनाह ययान् चिका म्ताय ननसर्गानमयं याह॥ यथ नूननयति वेतन
 र्थं स्वकर्म जानयति यायान् शवागी॥७॥ कविरुद रुत रुदयावका। पादगमा र्थयुव्यवसर्क। वडुडुडु र्क इतथा रुगी ख गदाधर्नधनययास्यमि॥८॥ यमत्रवर्क नलिनायत रुवी कदम्बर्क
 ल्कपि र्गवाससी। लसन्मरुत तदिन भया रुद रुत नमरुत तकिनीटकुल॥९॥
 नैजनेयथन वेतनवीयमहावकानदो गल्ल्यात्ता र्थरु ति वेतनगी॥१०॥ तामेव धावर्गं सीवि र्गवमसाह॥ कविदिति यद्भिः खदरु स्यात्॥ माथ यत रुदयं तज्जयावका रुस्मिन्वसर्क पादग रु र्कन्य सुष्ठया विस्त्रावः स एव मज्जायमा
 नीयस्यति रुदयं रुदयपविमानीतयावयति। र्कडुयदी नथ रुवर्क। नलिनेयर्ग तद्वयुसने अयतदी र्थं र्कल्लयस्य कदम्बकसुमस्य र्कडुकाः कसना तद्वसिनी गयीतवाससीयस्य लसन्मरुत तनि यथयामि सुवर्ग
 मयान्य रुदानियस्य रुत निव मा निमरुत तनि वतमया नि किनीट कुलानियस्य॥९॥

विरुद्धमनःपीठति यत् तत् विना कश्चिदपि यत् श्रुत्वा दधानसंकीर्तिः। तत्तु वक्ष्ये लोकांगतानां विविधगतिः। यथास्थित्यर्थेऽगताः। तत्कल्याणं यथावता न नाधिकाधिकारवन्ति। यदुद्विग्नम
केश्यासनावलनगताः। तत्तु वक्ष्ये लोकांगतानां विविधगतिः। यथास्थित्यर्थेऽगताः। तत्कल्याणं यथावता न नाधिकाधिकारवन्ति। यदुद्विग्नम

याद्यावन्नरुदयकावः कथं तत्ताविषयं यतिपद्य लिङ्गदहन पृथिव्यात्मा यायर्थः ॥ जवमूलरूपि दृष्टयैनिर्दयः कथं यास्यामीति गीताया ॥ तनात्मना पृथिवी नृपयत्त विनक्तवाप्यः यति
यद्य अत्र नृत्तनामकर्वन् नरुदात्मत्वेन कृददादि गीतावात् यथैषो गमनं जानः ॥ जवमूलरूपि दृष्टयैनिर्दयः कथं यास्यामीति गीताया ॥ तनात्मना पृथिवी नृपयत्त विनक्तवाप्यः यति
मूर्तिना ॥ तस्य समायकमिति ॥ इन्द्रियार्थानां रूपास्तु मम मतिक्रममाह ॥ व्यापनाधिष्ठितेन शीघ्रमूयणं स्वसर्गं नानं नरुदयैर्नृपयत्त विनक्तवाप्यः यति
॥ ३२ ॥

तद्वत्सुखं सुखं रतानि कुममृक्ता तदावनवहृत्तर्हं कावया सा मह्यदिया फिमाह ॥ सयागीविकार्यसंसाधविज्ञानतर्हयाति । विविधकार्यमस्थिति विकाशो हं काव ॥ सविविधः । तामसा वाजसंसाहिक इति । तय तामसा
 कृजनिहृत्सुखाविजायक वाजसोदहिर्मृखानिदण्डियाणि । सात्विकात्मन इन्द्रियदेवाय । तर्ह्यालयथ तदहंकाव तय हृत्सुखाव प्रिदियाणां वसत्रिकर्तृलयहान । तामसा वाजसंसाध मना नय धृतमय वसात्विकयाय
 गत्या पूर्वगमनन तनाहंकाव सव विज्ञानतर्हयाति । ततः युधानां सविना ध्यालय यस्मिन् तय युधानां याति ॥ ३० ॥ तनात्मनो यथा न दूयगानन्दमयः सन् उयोधीनामवसानं गमकमवि कृतमानन्दं ययमात्मानमयति

संस्तुतं सूत्रं द्वियसन्निकर्षं मना मयि दधमयि विकार्य। सीसाद्यगलासुतनयातिविज्ञानतर्कं शुद्धमनिवार्य॥ ३०॥ तनात्मना त्मानमूयेति शक्तमानन्दमानन्दमया व
सानं। जगती गतिरागवती गताय ४ सर्वेषु नर्तकविषकृतं १३॥ जगत्सुती नृप नृप गीतं त्वयि चिच्छ हसनातनयाय वेष्मा वस्त्रेण आरुच्य आश्रयितारुगवान्वा सुदवशा ॥ ३१॥

न विषयज्ञानावरुणः स्वार्थः ॥ ३१ ॥ सुतीमा ज्ञेयकावा विषयः । हन्तयन्तयन्तमिद्विद्यं नृद्विषयविषयतयं गतः । गित्यासं प्रामुकिः । अकासुतिः । यदियस्यस्यत्रिणादिनाकममूकिमुतेयया । अतस्तीव्रदनातीतकनन
स्वायकितः तत्रयदोसर्वयमयन्त कामयेसाद्यदिसिद्धाः । अथमथाः । मतारुवणव उद्यमसमग्रतः । गि । सधामुकिः । तेद्विषयसंरुवकीत्यादिनाकममूकिथवदनाका यदानकमसिद्धागतिमायुवनीतिदकामागस्ययिम्
विताहान् । अतस्तीव्रदिववनी । त्वया । सिद्धयज्ञातयमिणादिय । अनाधमूकिविषयः । अथपिसुतीपृष्टः । बहियवाविषययमिति दकिगमा । अथथस्यः । अवीवयावययष्टतस्तीव्रदनाय ॥ ३२ ॥ ॥ ३२ ॥

[illegible][illegible]

सायां इर्गा विशावर्षं शुद्धिं व सुकामधनार्थी वीर्यं यशवः ४ क कामा वीर्यवान् सन् नृजानेय ऊत ॥१॥ अनाथं गार्ङ्गं रुद्धं च अदि ४ सुगन् द्वादश दिष्टान् विर्गादगस्तु सजाती स्वाधीनतामिच्छन् साधनयऊत
॥ नां पृथीं यतिष्ठा स्नानादयच्युतिं ॥ नादसी आवाहमी ॥ ५ ॥ अस्मन्नावासी उर्वणोचती ॥ ६ ॥

यूय्ययययति यतिवकायाधिमीधवी। अकाम एकानरुकाः नृकं सर्वकामावा यूय्ययूर्ध्वनिन्याधि यूर्ध्वकनानादवता यजनस्यापि सीयागयथ कुनरुक्रिया एत रुत्तत्वमाह एतावानिति ॥ इदानीनयियउगाः इत ग उजने
रुगवलनी संगता रुगवत्येताहा वारकि ईवतीति यद् एतावानव निः श्रयसस्य चमयूनयोधस्यादयः लारः। अन्यरु सर्वलुक्मित्यर्थः॥ ॥ नामरुभिनाम ॥ रुनिहवि ॥ नाम ॥ रुप्रिरुवि ॥ नाम ॥ रुवि ॥ नामरुवि ॥

[illegible]

٩٩

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

विष्णुर्द्वैकवर्त्मज्ञानं यत्पुनः सम्यगवस्थितां । सत्यं धर्मं मनोऽर्कं निर्मुक्तं निरुपमद्वयम् ॥ ३७ ॥ अथ विंदन्ति मृतयश्च ज्ञानात्माद्विया न यथा ॥ यदा तदवासरुर्कं निनाधीयत विष्णुम् ॥ ३८ ॥

[illegible][illegible][illegible]

महाहता नि कुमायन विविदि ॥ ४० ॥ विक्रान्तं कान्तं ॥ सुवसं त्वादि ॥ विनष्टं समष्टिं गीतं ॥ स्वनाद्वेनाज ॥ स्थाकृत् स्थावरी ॥ च विष्णुज्जर्म च बाह्मिनी गीतं ॥ ४० ॥ अहं वक्रा रुधा नृप ॥ यः शिविक ॥ द क्रावया यः शर्म यः जीत ॥ गल
लाकया ला ॥ यः गला धियतय ॥ ४१ ॥ गन्धर्वी दीनामी ॥ यः क्रावदीनामधिया ॥ न क्राव गीतिसन्धि नार्थ ॥ प्रसीदी यिदृत्त ॥ अष्टा ॥ ४२ ॥ अगादीनामधी ॥ ४३ ॥ रामरामरामरामरामकोटिरामनामफलमस्तु ॥

तनाथेनामकृष्णार्चनसूचनार्थकलाद्वयमिति गम्यते । अन्यथा तदेव यद्विषयविनाशाय ॥ १४ ॥ कृष्णसुखगवान्स्वयमिष्टादिनाशाय । कथं रतः पदमन्वगतया डनेः । अन्यलक्षणा । गर्भस्य तर्हीध्वत्वं किंयमादी । अतिमान्
षकमन्वित्वा नृपयति प्रथत्याह । अन्तनामहिमा उपनिबध्ना अक्रियुष्ठा येषूतानि ॥ १५ ॥ ज्वदवश्यं चयति । तां केन ह्यादिना । वा नन भूतना याडावरुनवीयत्विंगता जानूर्या गच्छता । शानवगतन मध्यसाधनदिविस्य ॥ १६ ॥ अय
व्याः इतनथ अनीध्वत्वं तन्नरुवितर्षी ॥ १७ ॥

[illegible]

[illegible]

पूर्वतावदजमुसखं वि। अर्कबन्धेव रुगवतः स्वयं तत्पुष्पान् वलपार्थक्यं वा किं विदन्तीत्युक्तं इदानीं कृत्युनः प्राक् स एव सर्वदलदाता सर्वकर्मायुवर्हकः प्रत्याह ॥ स एव प्रयसां रूतानां विदुर्द्वातापि तज्जहृदुः। रावानां वा मन्त्रादीनां
 स्वरावेऽपमदमादिदिः वि। अथ विदितस्य सातः पुरुषा कर्मा। अथ यतः एवर्हकाः प्रसिद्धिः। यदा रावानां मन्त्रादीनां स्वराध्वनयविधमनविहितस्य सातः कार्यस्य प्रसिद्धिः स एव स्वर्गदानादात्तत्वं यथैव ननु कर्मकत्वं तत्तस्य कथं स्वर्गदिह
 लंखा रुजाह। खान्दके भद्रनां रूतानां विगमे विद्या। गमेति। अन्वविगीर्यमा। विदेह तज्जहृदुः। यामवयात न सह न विगीर्यत। यतः अजः त न सह न जातः तस्य प्रवृत्तस्य प्रयसां प्रवृत्तिरुत्थः ॥ ४८ ॥ अथ प्रयस्याथ प्रयसां हनति ॥ सायीत स
 स। प्रयसामपि विदुर्द्वाता यतास्य रावस्वरावविहितस्य सातः प्रसिद्धिः। यदस्वभावे विगमनविगीर्यमानं यामवत प्रवृत्तानां विगीर्यतः ॥ ४८ ॥ सायीतः विदितस्मात् रुगवान् विन्वरावनः। समाप्तिनहन
 त्रान्यदन्यस्मात्सदसं वृत्तं ॥ ५० ॥ इदं रागवर्गनाम। यत्तं रागवतादिनां संग्रहार्थं विरूपाणां त्वमतद्विपुलीकृतं ॥ ५१ ॥ यथा ह नो रागवति नृणां रुकिर्हविष्यति। सर्वात्मन्यस्विला धर्मे इति संकल्प्य वदुः ॥ ५२ ॥
 मायी वदुः यताः। मूषा इति च द्यान्मादताः। ५२ वतः प्रवृत्तानि ली मययमान मूषाति ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीरागवर्ग महायूना विद्यानमहं स्यात्सिंहितायां वेदासिद्धिं द्वितीयस्कंधे व मन्त्रानन्दसंवादसप्तमोऽध्यायः ॥
 माह नरी कथनो विदितः। तमवाह। सदसं त्वार्थं कथयति। हननं नरुवति। ननूरुहं रुषाति प्रकृतं त्रुविकाव प्रसंगस्याह। न। अन्यस्मात्तान् गहगाहविः। कार्याद्यतिविदुः प्रथमः ॥ ५० ॥ अयं च विरूपाणां संग्रह उदितः ॥ ५१ ॥ यथा व
 दितः नृणां रुकिर्हविष्यति एव संकल्प्य संवित्। तथा ह वि लीला साधनं न श्रीरागवर्ग वदुः ॥ ननूरुकि न स विद्या न कवले तत्त्वमित्थं ॥ ५२ ॥ ननूलीला माया प्रयार्ति तद्वर्त्मन्यमवाह। माया मिति ॥ ५३ ॥ द्वितीयोऽध्यायः समाप्तः ॥

स्वेहं नेः साहचर्येऽनेऽवर्थादिनिःस्तनय यागिषु अक्षरेः आगन्तुकेः साधनो विप्रार्थः अवसथिस्तु अवधामन् स्वस्वत्रय अववममादी। अत एव ॥ १५ ॥ तस्य दर्शनं नयः आकाशं नयः प्रियुतं वायं अनन्यमनः कवर्धयस्य।
 दृश्यन्तीनामाश्रिता तनुर्यस्य धमरुवह। अश्रुति लावन्यं यस्य विष्वक् युष्माकं पानमहं स्थान यथाज्ञानमा। ॥ १० ॥ गीतं वक्रादीरुगवान् वराध। यज्ञादिसर्गकार्यं निजं भसनाहं दीस्व निधामहं यज्ञादिसर्गं समुपस्थितमिति वान्वयः।
 ॥ ११ ॥ स्मिन् कथाहं तुनाविनी र्मननतपसाहं सम्यक्ता विप्रः इत्यावः ता विप्रुमगव्यः ॥ १२ ॥ मांति मां प्रयसां हन्तानां यविप्रमः यविप्रमः साधनयसो योः मम दर्शनमवधि
 यूर्कं नेः स्वेदितत्रयवध्वरेः स्व अवधामन् यममागमीध्वरी ॥ १५ ॥ तद्वर्धनाकादयः प्रियुतान् व। दृश्यं हन्तः धमरुवाश्रुलावनः। ननामयायमूकमस्य विष्वक् यथाप्रमहं स्थान यथाधिगम्यते ॥ १० ॥
 तीयोयमाने समुपस्थितं तदा यज्ञादिसर्गं निजं भसनाहं दी। वराधः स्वस्मिन् तस्मिन् विद्यानिना प्रियः प्रियं योत मनः कवर्धयस्य ॥ १० ॥ गीतं वक्रादीरुगवान् वराध। त्वयाहं तोषितः सम्यक् वदगहं सिस्सु कथावि
 वरुधनतपसा इत्यावः कूटयागिनी ॥ १२ ॥ वरुधनयस्य वरुधनीमाश्रिताः ॥ १३ ॥ उच्चनः प्रयः यविप्रमः प्रयः सामदं निवधि ॥ २० ॥ मनीषिता नृणां वार्यं ममलाकावलाकर्त। यदयं प्रयः वदसि वकर्त
 यस्य सत्तथा। मनीषितं युष्मन् प्रमहं लनास्तीत्यर्थः ॥ २० ॥ एतच्च मल्लययेव त्वया पाकमिच्छाहं मनीषितामिच्छा। उच्चमिदं दातव्यमिति याममका तस्यानृणां वार्यं श्रीसो तमारु। ममलाकया वलाकर्तयत् ॥ यवमनयः ॥ २१ ॥ ७ ॥
 नवर्धममेवतायावलन पाकमिति स्वातर्क्य मन्वस्व तस्य वरुधनमिच्छाहं दातव्यं दिष्टाहं। वरुधनतपसा यदयं प्रयः वदसि वकर्त ॥ २१ ॥
 ॥ वामरुद्र ॥

३३

तदपि त्वीयं प्रतिमयेवादिहं उपदिहं। कदा तज्जगदासु स्थावरेषु त्वयि कर्मणि कार्यं (धविमाहितसति। किञ्चित् यानामममेव गकि विद्याहं। तथा म हृदयं अन्तर्गमनाकिः आत्मा स्ववृत्तं यस्य ज्ञानमयं तप इति युतः ॥ २२ ॥ प्रसामिर्हं वा मि वि
 रुक्मं पालयामि वीर्यं न किञ्चि ॥ २३ ॥ अथ दः अविद्या। गुरुया वृद्धावव स्मिन् यद्यपि वदतथापीत्युक्तं नवयः ॥ २४ ॥ नाथमानस्य याचमानस्य उपतप्यमानस्यति वाहनाथनाथया। असीनयययुक्तं नाथिर्गयाविती। नाथमाधया। अथताये
 मयर्थादीर्। नाथितमवाहं ॥ यवसुक्मं अवर्धस्वर्लवतवृत्तं यथाजानीया ॥ २५ ॥ यथाच त्वं जीउसि ॥ तथा तद्विषयी मनीषी मयि (धदीसु रुवधवयः। नानागकूपदं हिती विष्वं विलीयन् सीहन् विविधं सुजन् विप्रमन्यालयन् ॥ आत्मना
 यथादिहं मया तप त्वयि कर्मविभाहि। तथा म हृदयं साकारं आत्माहं तपसा। नयः ॥ २२ ॥ सुजामितयसा वदं प्रसामितयसा युनः विरु मितायसा विष्वं वीर्यं मइ रुवतयः ॥ २३ ॥ वक्रावधः ॥ रुगवान् सर्वरुताना
 मय्यकावस्तिता गुरु। वदययति वृद्धन यज्ञाननविकीर्षितं ॥ २४ ॥ तथा यिताथमानस्य नाथनाथयनाति। यत्रावययथनृप जानीया कनू नृपिगः ॥ २५ ॥ यथात्मना। यायागन। नानागकूपदं हिती विलीयन् वि
 सुजन् वृद्धन विप्रदात्मानमात्मना ॥ २६ ॥ जीउस्यमाधसंकल्पः उच्चनारिर्गयाधुतं। तथा तद्विषयी धदि मनीषी मयिमाधव ॥ २० ॥ रुगवान् निहितमहं कवर्धमिच्छादिहं नदमानः यज्ञासर्गं वक्ष्यीयदनुग्रहः ॥ २६ ॥
 स्वयमवा। आत्मानं वक्रादिहं वृद्धन जीउसि ॥ २६ ॥ उच्चनारिर्गयाधुतः आत्मानमाकादयति ॥ २० ॥ तस्मिन् सुवृद्धिग्र एव तत्त ज्ञानं पार्थयानमवाहं रुगवता त्वयानिर्गया अन्तर्गमि अर्थादिर्। अन्तर्गमः सन् कविष्यामि तर्हि विमर्गनातव
 ज्ञानं न तयाहं ॥ यथाध्वं रुतारुवान् यदाहं यज्ञासर्गमीहमानः कवर्धयि अहं कवादिहं विप्रानुवचयमिति ॥ का ॥ २६ ॥

मा

शिववत्सलम् ॥

॥ नयनागनगवर्ष प्रहयमतिभ्रंशित ॥

श्री परमेश्वर । ललित

श्री
लाज वत्

द्वितीय स्कन्ध दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

५३